

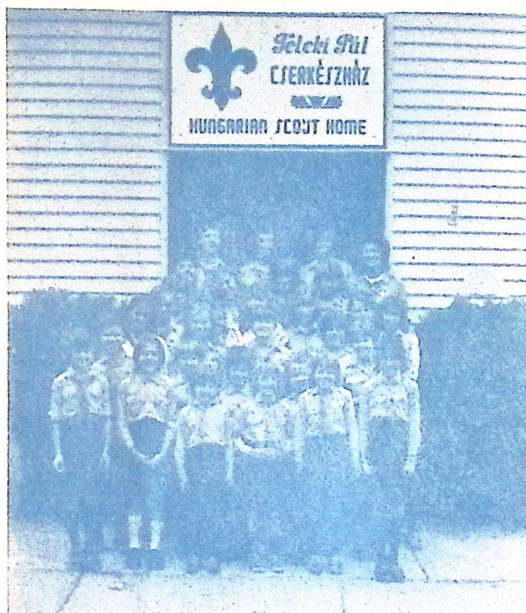
HUNGARIAN SCOUT MAGAZINE

MAGYAR CSERKÉSZ

XXXIV (58) ÉVFOLYAM

VOL. 34 (58) NO. 3-4

1983. 3-4 SZÁM

Balra fent: A New Brunswick-i leánycsapat a cserkészház előtt. Jobbra fent: Avatás a clevelandi 14-eseknél. Lent: A jubileumi tábor résztvevői Dél-Amerikában.

A Los Angeles-i 49. sz. leánycsapat

A passai cserkészek betlehemes játéka

Kiscserkész öv-képző tábor oktatói Dél Amerikában

A 88 éves Genetta János bátyánk, a magyar cserkészek nagy barátja és jótevője, a Sik Sándor cserkészpark gyakori vendége

Egy kaliforniai VK-hétvég résztvevői

Koréh Ferenc:

TÁRGYILAGOSAN — SKÓT MÓDRA

(Fillmore, NY)

Az egyik erdei asztal körül arról beszélgetnek a Sik Sándor Cserkészpark vendégei — az öregek, — hogy milyen szomorú látvány ma Gödöllő. Csak árnyéka régi szépségének. A magyar-barokk Grassalkovich kastély ma öregotthon. Gödöllő teljesen elhanyagolt állapotban van. Nemcsak a kastély — az egész környék a pusztulás képét mutatja.

A beszélgető öregcserekszek mostanság jártak Gödöllőn. Önmaguk régi nyomát keresték. És elkeseredtek. Azokat a régi nyomokat befújta, eltakarta a szürkeség. A mai rendszer nem ápolja a közelmúlt emlékeit. Ötven év közelmúltnak számít...

Az öregek felüdültek a Sik Sándor cserkészpark harmatos világában — a fiatal cserkészeket csillogó szemmel nézték. Az egyik öregcsereksz felém tart és azt mondja:

— Neked köszönhetem, hogy itt vagyok.

— Nekem?

— Igen, egy cikkedben találtam biztatást, hogy jöjünk ide. Hát ide jöttem, Kaliforniából.

Biztattam, csak hirdesse tovább. Mégpedig teljességgel. Az újságnak is jó, lám, milyen ereje van!

Az egyetlen öreg, akinek nincsenek gödöllői emlékei, a 86 éves Genetta János bátyánk. A gödöllői jamboree idején már Amerikában élt. Félig gyermekként, az első világháború előtt érkezett az újvilágba. De szereti a cserkészeket Gödöllő nélkül is. Minden cserkész tábor elsőszámú vendége az öreg palóc. Az idén a nyári iskola vendégeként is itt volt. Ezt az iskolát is rendszeresen a Sik Sándor Cserkészparkban rendezik meg, ennek igazgatója immár évek óta a kitűnő Palotay Csabáné, Julika, aki nem kis áldozattal Kaliforniából, Los Angeles környékéről, jön ide. Iskola után maradt tovább..., de nemcsak a gödöllői emléktáboron, hanem az ezt követő vezetőképzőn is. De itt van Pubi bá, becsületes nevén Rauch Károly, aki nem minden évben jön át az ausztráliai Melbourne-ből. Rendszerint nemcsak ide, hanem még átruccan szét nézni az európai magyar cserkészek közt is.

Pubi bá, mint említettem, volt Gödöllőn, de éppen a hadnagyavatás előtt állt. Csak egy röpke délutánra kapott eltávozási engedélyt. Társaival együtt teherkocsira kapott és beugrott Gödöllőre. Hogy mit látott? Az egyiptomiakat, az élükön Faruk herceggel, aki később király lett. Belfentese az azt mondták Farukról, ebben a pillanatban itt van a

jamboreen egyszerű burnuszban, de talán félóra múlva szmokingot ölt és berohan Budapestre.

Jámbor Lajos bá, a táborparancsnok, annyira nem fiatal már, hogy szintén ott volt a gödöllői jamboreen, Rauch Károllyal hasonló körülmények között.

És még volt egy ismerős bepillantó, Bodnár Gábor, a Magyar Cserkészszövetség ügyvezető elnöke, aki abban az időben 13 éves volt. Csak látogató volt, de talán akkor jegyezte el magát örökre a cserkészmozgalommal, melyet kitűnő barátokkal, segítőtársakkal ő hozott újra mozgásba a külföld Szaharájában. Óriási teljesítmény volt és marad mindörökké.

Gábor bával e sorok írója meglehetősen sokat beszélget. Például szó esik a cserkész törvényekről. Erről így beszél nekem:

— Látod, Gödöllő idején a cserkészlet még meglehetősen fiatal volt. Valójában akkor próbálgatta, vajon a törvények igazak-e, tartósak-e? Gödöllőn minden résztvevő nemzet őszintén, becsületesen próbálta bemutatni a maga értékeit, a maga kultúráját. Próbált tárgyilagos maradni. De azért nem tagadta meg önmagát. Gödöllőn az egyik skót cserkész botján ez a felírás volt: „England forever, but Scotland a week longer.” (Anglia mindörökké, de Skócia még egy héttel tovább.)

Persze, ebből a szempontból nézve Magyarországnak sem csupán egy célja volt a gödöllői jamboree megrendezésével. Az egyik cél: a magyar cserkészlet bemutatása. A másik: abban az esettségben, megcsonkításban a magyar nép magasra emelése. És ez tökéletesen sikerült, Gábor bá értelmezésében is — (ő könyvet írt erről *A magyarországi cserkészlet története* címmel) — de azt hiszem, ez volt Teleki Pál véleménye is. Teleki Pál, a nagy cserkész, sohasem mondott többet, mint ami volt. Magyarország legrealisabban gondolkodó politikusának ismertük és annak tartja a világ.

A fillmorei Sik Sándor Cserkészparkban történt valami, ami még nem jutott kifejezésre. Ha igen, nagyon halkan. Az öreg és fiatal cserkészek között új kapcsolat keletkezett. Az öregek korábban is gyakran látták a fiatal magyar cserkészeket, rendszerint különböző szereplések során, de sohasem volt alkalmuk egy parkban, a szabadban találkozni velük és napokon keresztül látni őket mindennapi munkájuk közepette vagy a tábor tűz fényében. Ezért ezt a mostani találkozást a tartós szeretet melege lengi körül.

A Magyar Cserkészszövetség több sajtótájékoztatóban utalt arra, hogy Kanadában, Calgary mellett tartandó, ezévi Világjamboree ideje alatt a mi cserkészeink is ott táboroznak majd a közelben. Jól felkészült cserkészeink meglátogatták testületileg a jamboreet, ahol magatartásukkal elnyerték a világ minden tájáról összegyűjtött 90 nemzet képviselőinek rokonszenvét.

Saját „Gödöllői Emléktáborukban” pedig július 9-én „Gödöllői napot” tartottak. Megjelentek ott a cserkészszülők, a meghívott magyar társadalmi vezetők és a Világjamboree vezetői élükön a cserkész Világiroda főtítkárával, a Svájcban székelő, de magyar dr. Nagy Lászlóval.

A vendégek nagyszerű magyar banketten vettek részt, amelyet a Calgary-i cserkészvezetők és lelkes szülők szerveztek meg, a vendégek szerint hibátlanul. Itt dr. Mattyasovszky-Zsolnay Miklós, a Magyar Cserkészszövetség örökös tiszteletbeli elnöke mondott köszöntőt, a nemzetközi vendégseregrel való tekintettel angolul.

A jamboree alapos ismertetésére jövő számunkban visszatérünk.

Ezzel a címmel hirdette meg a Magyar Cserkészszövetség Gödöllői Emléktáborát az 50. évforduló alkalmából, amely ez évnek augusztusában, 6-10 között történt meg. Az előzetes közlemény tájékoztatót mindenről: a tábor helyéről, idejéről, a megkívánt felszerelésről, továbbá az ellátásról és a tábor műsoráról. Ezt a közleményt a nyugati magyar sajtó leginkább szóról szóra vagy legalább bő kivonatanban átvette, úgy, hogy az újságolvasó magyarok világ-szerte időben értesülhettek jubileumi ünnepségünkről.

Ausztrália magyar cserkészei is megemlékeztek minden csapat székhelyén a gödöllői jambori ötven éves évfordulójáról. Nemcsak táborai jellege és programja utalt Gödöllőre, hanem egyéb rendezvényeik is. Az eddig hozzánk eljutott hírek szerint az évi cserkészbiál Sydneyben a jubileumot ünnepelte. Az adelaidi cserkészek pompás kulturális műsorral szórakoztatták szüleiket és barátait, de itt is szó esett Gödöllőről, hasonlóképpen Melbourne-ben is.

A Magyar Cserkészszövetség II. Kerülete (Dél-amerika) rendezésében megtartott emléktábor Bariloche városától kb. 60 km-re a Steffen tó partján állt. 32 sátrort vertek fel a cserkészek 171 táborozó számára, akik 10 napon keresztül egy kis magyar szigetté tették a vadregényes tó hegyekkel és erdőkkel körülvett katlanát.

A nehezen megközelíthető hely, remek terepet nyújtott a cserkészkedés minden ágának, s így az erőt, ügyességet igénylő élet méltó megemlékezést jelentett az 50 éve megrendezett Gödöllői Jamboree-nak.

A Tábor parancsnoka Benedek László csst. Ker. parancsnok volt, helyettese pedig v. Hefty László csst.

A cserkészmunkát 6 altábor bonyolította le: „v. Faragó Ede” altábor, melyben a legnagyobb fiúk, a legénycskészek voltak, „Teleki Pál” altábor a cserkészfiúk helye míg „Sztrilich Pál” altábor volt a leányok bástyája. Következik a „Csodaszarvas” altábor, a kiscserkészeké. A felsoroltakat két tanulóaltábor egészítette ki, ugyanis a „Kisbarnaki Farkas Ferenc” altábor, a fiúké, „Hédervári Károly” altábor a leányoké.

A tábori újságot, az anyagi és ellátási feladatokat nagy odaadással és pontossággal végezték. Megjegyezzük, hogy a táborban egyszer se késett el a prog-

ram szerint kijelölt étkezés annak ellenére, hogy csak a természet adta főzési lehetőségekkel működött konyhánk.

Északamerikából dr. Ádám János csst., az örs-vezetőképző táborok szaktanácsadója s éveken át vezetője, volt I.B. elnök, s Némethy Györgyné, Judith csst. központi vezetőképző vezetőtisztt voltak jelen.

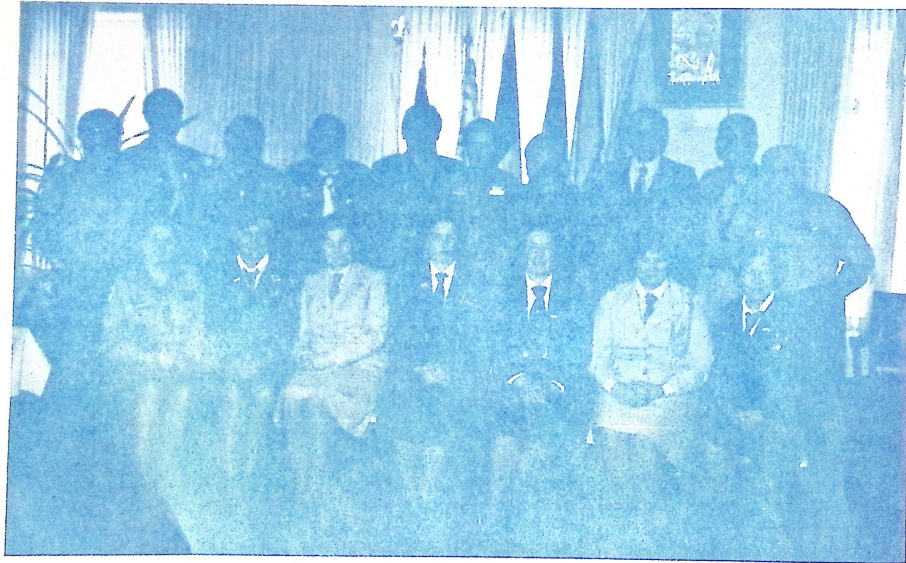
Nagy öröm volt Máter Tóth Erzsébet jelenléte Platanosról, aki lelkes érdeklődéssel táborozott a cserkészekkel a fizikai kényelmekben nem bővelkedő körülmények között.

Az 1933-as Gödöllői Jamboree nagy nemzeti erőfeszítésnek, szellemének adtak tiszteletet ezzel a táborral, a jelen délamerikai hangulat, lelkesedés és hozzáállás szerény keretei között.

A Buenos Aires-i magyar kolónia kedves odaadással látta vendégül a 28 cserkészt, akik Sao Paulóból és Rio de Janeiróból jöttek a táborra, s a 3 Uruguayból jött cserkészt, akik szintén résztvettek a táborozáson.

Bízzunk abban, hogy az öntudatos magyar nyelv-tanulás nem hanyatlik, s rádöbben mindenki arra, hogyha ilyen találkozások nem ismétlődnek meg, végülis nem értjük meg egymást magyar nyelvismere-tünk hiányában!

B.L.

A menekült cserkészszövetségek vezérkara

NÉPRAJZI VÁZLATOK a címe legújabb köny-vüinknek. Szerzője: Bodnár Gábor. Elmondja, amit népünk jelenlegi és múltbeli életmódjáról mindany-niunknak ismerni kell. A népi tájegységek ismerte-tése magába foglalja az egész Kárpát-medencét. Megtudjuk, hogy kik laknak ezen a tájon. Száma-da-tokkal dúsított leírást találunk elsősorban a magyar-ságról, majd a nemzetiségekről, sajátosságaik és a magyarsághoz való viszonyuk jellemzésével. Itt kö-vetkezik az a történelmi dokumentum is beillő fejezet, amelynek címe: Magyarok a nagyvilágban. Az öt világrészre szétszóródott magyarság száma-datai-nak múlt és mai életének ilyen tömör összefoglalá-sát még sehol sem láthattuk, jellemző történetekkel, anekdótákkal fűszerezve.

Ami a könyvben ezután jön, az a szorosan vett

néprajz. Megismerkedünk a magyar népdal, nép-mese, néptáncok jellegzetességeivel. Külön fejezet szól népszokásainkról és a „jeles napokról”, újév-től Szilveszterig, bölcstől a koporsóig. Olvashatjuk to-vábbá, hogy hol és hogyan lakott, mit öltött magára hétköznap vagy ünnepen a magyar. Végül díszítő művészetünk világszerte megcsodált remekeinek ke-letkezéséről és rendeltetéséről találunk érdekes fe-jezetet.

A könyvet 122 kisebb-nagyobb rajz, fénykép, kot-ta és térkép teszi változatossá, ami néprajzi könyv-ben szükséges is.

A legutolsó oldalon a forrásmunkák felsorolását látjuk. Talán nem is azért, hogy a szerző „igazolja velük” állításait, hanem buzdításul: ha valaki többet, sokkal többet akar tudni, hol kezdje a kutatást.

JUBILEUMI TÁBOR A KASTLI DOMBOKON

Gödöllő 1933 — Mennersberg 1983.

A magyar cserkészet 73 éves történetének kétszázévesen a felejthetetlen Gödöllői Jamboree volt a fénypontja. — 1933-ban, tehát 50 évvel ezelőtt, a világ minden tájáról 54 nemzet küldte el fiait Gödöllőre, és ott 32 ezer cserkész táborozott testvéri közösségben.

Gödöllő emléke, lelkesítő példája ma is eleven maradt. Kifejeződik ez magában a pusztán tényben, hogy itt Európában soha ennyien nem vettek részt nyári táborozáson, mint a mostani jubileumi táboron.

A Kastli Magyar Gimnázium közelében fekvő Mennersberg-i erdőszélességben július 24. és augusztus 6. között 400 magyar cserkész táborozott, mintegy Gödöllőt ismételve meg kicsiben. Nemcsak a fiúk-lányok, hanem az idősebbek, az öregcserkészek is büszkén viselték a külön erre a táborra gyártott sárga trikót (T-shirt), amelyen „Gödöllői Jamboree — 1933—1983” — volt olvasható. Megható volt az öregcserkészek altáborra, ahol a Magyarországról érkezett és a szabad világban élő egykori „gödöllőssök” — nem egyszer hosszú évtizedek után — most először találkoztak egymással. Jól átgondolt, gazdag program szerint folyt a cserkészszellemű munka, volt vezetőképző-, magyarságtanórási- és regös tábor. A táborhoz tartozott természetesen a bärnhofi cserkészanya is, ahol 55 kiscserkész ismerkedett a cserkészélet titkaival, szépségeivel, játékos örömeivel.

Esténként a táboréjszaka zengett az ének, a furulyaszó s a cserkészmozgások, tréfák között megszólalt egy-egy szép régi népballada is.

Mindent összevetve, a gödöllői emléktábor felejthetetlen élményt és testi-lelki üdülést nyújtott mindazoknak, akik résztvettek a tábor életében, de azoknak is, akik csak látogatásban jártak ott.

Kölley Gyurka bá — és munkatársai — fáradhatatlan, odaadó munkáját megérdemelt nagy siker koronázta.

Müncheni Öregcserkész

Az Amerikai Egyesült Államokban 1,592,000 ember vallja magát magyarnak, az 1982-ben megjelent adatok szerint. A magyar ősoktól származók, illetve az anyaországban születettek száma 534 ezer, a egyes ősoktól származóké 1,058,000. Azonban, a születési helytől és az ősök nemzetiségi keveredésétől függetlenül 1,592,000 ember mind magyarnak vallja magát.

EURÓPAI MAGYAR CSERKÉSZEK DÉL-AFRIKÁBAN

A Magyar Cserkészszövetség európai kerületének 19-tagú küldöttsége a Dél-Afrikai Magyar Egyesület meghívására 1983. augusztus 11-től szeptember 3-ig Dél-Afrikában tartózkodott. Meglátogatták Johannesburg, Pretoria, Durban, Kapstadt magyar családjait. A Dél-Afrikai Cserkészszövetség segítségével és mint azoknak vendégei, 7000 km-es autótúrat tettek meg. Bejárták Dél-Afrika legszebb részeit. A csodálatos élménytadó Krügerparkon kívül jártak a durbani tengerparton, gyönyörködtek Kapstadtban, arany- és gyémántbányákat, négerfalvakat láttak és ismerkedtek a dél-afrikai problémákkal. A fent említett városokban magyar regös előadásokat tartottak eredeti népviseletben. Balladáztek, népi táncokat mutattak be és természetesen a népdalok sem maradtak el. A csoport művészeti vezetője: Konthur Mária cserkésztestvér, regös előadó volt. A táncokat Müller György tanította be. Kölley György (lelkész, kerületi cs. parancsnok) az ott élő magyarságnak szentmisét mondott és magyar gyermekek járultak első szentmiséjéhez. Ezenkívül felavatták Dél-Afrika első magyar cserkészeit, heten voltak. Az út kitűnően sikerült, valamennyien nagy élményekkel gazdagodva érkeztek haza.

A linzi „Árpád” csapat Alsó-Ausztriában tartotta nyári táborát, ahol sokszor emlékeztek Gödöllőre. A táborozáson 25 fiú vett részt.

A bécsi cserkészek június 26-án ünnepelték alapításuk 20. évfordulóját a Gutenstein melletti Maria-bergen. A szép ünnepélyre 150-en gyűltek össze. A programon magyar szentmise, közös ebéd, jubileumi beszámoló és cserkészmozgások szerepeltek. Hazatérés előtt még egyszer visszatértek a kegytemplomba, hogy halál adjanak a szép napért, mielőtt hazamennének.

A torontói 20. sz. Árpád vezér és a 42. sz. Boldog Kinga csapatok az idén is megrendezték együtt hagyományos táboréjszakai estüket. Erre a Szt. Erzsébet templom nagytermében tartott ünnepélyre — mint minden évben — ezúttal is igen nagy számmal jöttek össze szülők és barátok.

Felső kép: A „Fiú I.” Teleki Pál altábor résztvevői kapujuk előtt a délamerikai jubileumi táboron. Alsó kép: A „Fiú II.” vezetői ugyanabban a táborban „gringo” vendégükkel, Ádám alyával.

SVÉDORSZÁGI TUTAJTÁBOR

Körülbelül negyven cserkész jött össze Malmöben a világ minden részéről, hogy új élményt szerezzen: tutajokkal leereszkedjen egy 120 km hosszú folyón.

Mindenki nagyon kíváncsi volt erre a nagyszerű útra, amit én sem tudtam magamnak egészen elképzelni.

Malmöben csak egy-két napot töltöttünk, onnan Stockholmba mentünk, ahol a Magyar Házban laktunk. A várost is megtekintettük. Minden nagyon szép volt, de már türelmetlenek voltunk, s örültünk, mikor egy reggel végre elindulhattunk a tutajépités helyére.

Este felvertük a sátrakat és ott aludtunk. Másnap reggel, ragyogó napsütésben elkezdődött a munka. A társaságot nyolc csoportra osztottuk. Mindegyiknek egy dupla-tutajt kellett megépítenie. Óriási farakások álltak a folyóparton. Azokból kellett összeválogatni a nagy gerendákat, s lecipelni a vízre. Nagy buzgalommal dolgozott mindenki. Senkit sem kellett biztatni. Fürdőruhában, térdig álltunk a vízben, és vastag kötelekkel kötöttük össze a gerendákat.

A folyó széles és lassú sodrású volt. A parton kétoldalt sötétzöld fenyőerdő húzódott végig.

Azt hittem, nehezebb lesz megépíteni a tutajt, de így is hétórás munkába került, amíg a nyolc sátorral együtt készen lett. Aztán felraktuk a csomagokat, és vidáman elindultunk a kalandos útra.

Első este egy szép helyen, nyugodtan kikötöttünk, anélkül, hogy sejtettük volna mi vár ránk. Alighogy leszálltunk a tutajról, azonnal észrevettük, hogy százával estek nekünk a szúnyogok, s hiába kentük magunkra az összes fellelhető szúnyogirtót, hiába csapkodtunk jobbra-balra, semmi sem segített. Mindenki ide-oda ugrált, beöltözöttünk, mint egy sivatagi beduin, hogy csak a szemünk látszott ki. Rövid és kínos vacsora után — még a vacsoránkban is szúnyogok úsztak — a dagadt arcú társaság villámgyorsan aludni ment a sátrakba. Na — gondoltuk, — ha minden este így lesz, szépen fogunk kinézni!!! Szerencsére, nem így lett! A következő napon már nyugodtan vacsoráztunk, táborfüzestünk.

Napközben lassan úsztak a tutajok a folyón lefelé. Egyesek horgásztak, mások énekeltek, főztek vagy beszélgettek. A tutajok között pedig a kaják és motorcsónak jött-ment, amelyek kezelését Puma mindenkinek megtanította. — Némelykor sikerült

a tutajokat közel tartani egymáshoz, de volt úgy is, hogy több kilométerre voltunk egymástól. Ez nagyon érdekes volt, mert a nagy csendben és nyugalomban vadállatokat lehetett látni a parton és hódokat a vízben.

Egy ilyen nyugodt délutánon kezdődött legizgalmasabb kalandunk, mely minden erőnket és kitaratásunkat igénybe vette. A tutajok térképpel voltak ellátva és megbeszéltük, hogy este hol kötünk ki. Azt persze nem tudtuk kiszámítani, hány óra kell ahhoz, hogy odaérjünk. Így történt, hogy úsztunk lefelé a folyón, lassan eljött az este, és rájöttünk, hogy még nagyon messze vagyunk a céltól. Közben az ég is beborult, és nagyon éhesek kezdtünk lenni.

A nyolc tutajból egy messze elől ment, utána négy tutaj együtt (én is ezek egyikén voltam), majd még három, jó pár kilométerrel mögöttünk. Elhatároztuk, hogy összekötjük a négy tutajt. Mindenki evezőt, rudat kapott a kezébe, hogy gyorsabban haladjunk. Közben a kajákat előre küldtük azzal, hogy nézzék meg, milyen messze van még a táborhely. El is mentek, mi pedig csak eveztünk megállás nélkül. Az ég egyre sötétebb lett a tornyosuló felhőktől. Mindenki ideges volt, amiből feszült vidámság keletkezett. Félkezhetetlen nevetésben törtünk ki. Már csak ez tartotta bennünk a lelket. Mindenki holt-fáradt volt, de ütemesen emelgettük evezőinket. Az eső elkezdett esni. (És még hol voltunk táborhelyinktől!) Közeledett a vihar, már éjfél is elmúlt, de mi egyre csak azt néztük, látunk-e fényt a parton. Tudtuk, ha egész sötét lesz és zuhogni kezd az eső, már nem vesszük észre a sziklákat, homokzátonyokat, és esetleg valahol fennakadunk. Így is történt!

Egyszerre arra lettünk figyelmesek, hogy a parti tájkép semmit sem változik. Mit lehetett tenni; a fiúk beugrottak a derékig érő hideg vízbe, és tolták-húzták a tutajokat. Azok meg sem mozdultak. Végül kénytelenek voltunk szétválasztani a négy tutajt. Nagykeservesen megindultunk, és éjjel 3 óra-kor megláttuk a parton a táborhelyet. Gyorsan kikötöttünk, már kezdtük felverni sátrainkat, amikor kitört a vihar. Pillanatok alatt csuromvízesek lettünk. Mindenki Zoli bá sátrához futott. Nagyon izgultunk az utolsó két tutajért, mert nagyon lemaradtak. Sátrakat nem tudtunk nekik felverni, mert azokat magukkal hozták. Végre elállt a nagy felhőszakadás és szerencsésen megérkeztek az utolsók is.

Még egy pár napot tutajoztunk, de már kisebb izgalommal. Felejthetetlen, szép volt minden. Mindnyájan sajnáltuk, hogy vége volt, és haza vagy táborba kellett menni.

Reméljük, hogy lesz még ilyen szép tutajtábor, és mi újból résztvehetünk rajta.

Történt: 1983 július havában.

Szép sikerrel zárult az immár huszonhatodik argentinai magyar Cserkész Gála-Bál, amelyet a Hungária termeiben tartottak. Közel háromszáz vendég gyönyörködött a regösök bemutató táncában, az elsőbálosokban, és természetesen az ünnepélyes környezetben. A multság a reggeli órákig tartott, de még volt erő a cserkészekben egy befejező táborfüzre is!

ÚJABB CSERKÉSZ SEGÉLYAKCIÓ

Argentínai magyar újságból vettük a hírt, hogy ottani magyar cserkésztestvéreink előbb ruhagyűjtést szerveztek árvízárásultak részére, és tevékenységükre a hatóságoktól szép köszönőlevelet kaptak. Nem sokkal utána újabb alkalom adódott a harmadik cserkésztestvérny („A cserkész, ahol tud, segít!”) gyakorlására. Mintegy 35-37,000 benszülött él Patagóniában, akiknek nagy része munka nélkül van, orvosuk nincs, gyermekeik nem fejezhetik be az elemi iskolát, mert már dolgozniuk kell. Nagyon szegények. Szükségük van használt ruhára, élelmiszerekre, iskolaszerekre, stb. Cserkészaink mindent elkövetnek, hogy segítsék a szűkölködőket.

A CARACASI GYÖNGYÖSBOKRÉTA

Valamikor 1981-ben rendezték Venezuelában az első „Folklor-Festival”-t. Ott a magyarok még nem nyertek, de az ünnepség „madrinája” — szépségkirálynője — Raffensperger Babi, a caracasi magyar lánycsapat tagja lett, gyönyörű kalotaszegi ruhájában, ami csak segítette a győzelemben... A több mint 2000 néző előtt a 14 táncscsoport közül a magyaroknak volt a legnagyobb sikere. — Így nekik kellett megrendezniük a következő versenyt. Ez meg is történt az idén. Minden remélni sikerült, ami elsősorban Fedor Alíz cst. érdeme.

HÓNAP-ISMERTETŐ

Január előljár
Február a nyomán
Március szántóvető
Április neveltető
Május zöldelő
Június nevelő
Július érlelő
Augusztus csépelő
Szeptember gyümölcsöshozó
Október borozó
November telelő
December pihenő

A délamerikai kiscserkész-VK mintatáborának résztvevői

(Népi gyermekvers)

Augusztus 6-án gyűltek össze a négy világrész öt cserkészkerületéből azok a cserkészek, akik a Magyar Cserkészszövetség „Gödöllői Emléktáborán”, majd azt követően Vezetőképző táborán résztvettek. Most, amikor ezt írom, már csak a szél borzolja a fák leveleit és a madár énekel az ágakon.

— — —

Ötven évvel ezelőtt tartotta meg a nagyvilág cserkészete Gödöllőn hatalmas találkozóját, a IV. Világjamboreet. — Erre emlékezett a magyar cserkészlet most a Filmore-i Sík Sándor cserkészparkban.

Mint Gödöllőn, ezúttal is sokan találkoztak: múltba merengő öregek; jövőbe tervezgető fiatalok. Lengyelek, franciák, oroszok, lettek, amerikaiak — és magyarok...

A táborban megjelent dr. Irányi László, a külföldi magyarok újonnan kinevezett püspöke, aki a „fenyőkatedrálisban” celebrált misével kezdte főpapi működését. Mintha még a természet is tudta volna hogy nagy dolgokra emlékezünk, nagy vállalkozások indulnak el a táborkezdő vasárnapon: bemutatta egyik csodálatos művét, az északi fényt!

Gyorsan, túl gyorsan teltek a tábor napjai. Kedden a Regős Tábor bemutatóját néztük meg, a „Nagyrédei lakodalmast”, meghozza különböző népművészeti tájegységekből összeválogatott népviseletekben. — Szerdán a híres „Greenbar Bill”-t, a Boys Life főszervezőjét tüntették ki Teleki Pál emlékéremmel.

Aztán a „gödöllösök” búcsúzni kezdtek. Am sokan maradtak is, mert megnyílt a Vezetőképző Tábor. Erre a külföldi magyar fiatalok színe-java gyűlt össze. — Voltak jelöltek Franciaországból, Svédországból, Svájból, Németországból, Venezuelából, Argentínából, Brazíliából, Kanadából, az USA-ból és Ausztráliából. A tábor létszáma kb. 300 volt. Egy-egy tizenegy altábor működött, mind saját programmal, vezetőkkel, kiképzőkkel.

Külön-külön élte tábori életét a kiscserkész ősvezetői, kiscserkész segédtsízi és kiscserkész mintatábor; a fiú ősvezető-tábor, lány ősvezető-képző; segédtsízi; fiú és lány mintatáborok, a magyarságismereti-, a Corvina-tábor és végül az a tábor, ahol én voltam: a cserkésztsízképző tábor.

Érdekes volt a tábor élete, szelleme. A napot mindig mosolygva köszöntöttük, akár esett az eső, akár nem. Ültünk és hallgattuk az előadásokat, „fájt min-

den tagunk”. Másnap aztán előkerültek a párnák és nagyot javult a „világnézetünk”. Jutott idő a szórakozásra is. Igen népszerű volt a népijáték-oktatás. Milyen szép emlékeink maradtak ezekről a napokról!

A napot mindig tábortűzzel fejeztük be. — A tiszti tábor tagjai hol magukban ülték körül a tüzet, hol a segédtsízekkel, vagy a „Corvinásokkal” voltunk együtt. Tábortűz alatt is, csak úgy, mint nappal, tanultunk. A tábortűz keret-története mindig más volt: megemlékeztünk az 1956-os szabadságharcról; volt diákest és hasonlók.

A tábortűz hangulatos befejezéseként hunyorgó csillagok alatt, lobogó fáklák világánál vontuk le a zászlót. Majd a tisztjelöltek főhadiszállásán, a „Pentagonban” kora hajnalig folyt a vita a magyar és a cserkészvezetés problémáiról. Nemegyszer alig pár óra volt már csak az ébresztőig, mire a hálózsákjainkba bújtunk...

És most vége!

„Mindenfelé csak elhagyott a táj,
Üres a tábor, nincs lakója márt!”

Goda Ági cst.

A hónapok régi magyar elnevezése:

Január:	Boldogasszony hava
Február:	Böjtelő hava
Március	Böjtmáshó
Április:	Szent György hava
Május:	Pünkösdhó
Június:	Szent Iván hava
Július:	Szent Jakab hava
Augusztus:	Boldogasszony hava
Szeptember:	Szent Mihály hava
Október:	Mindszent hava
November:	Szent András hava
December:	Karácsony hava

Megjött a Mikulás a New Brunswick-i cserkészszházba

A kaliforniai leánytábor jól megépített kapuja

Őrsvezetőképző tanfolyam a clevelandi 14-eseknél

Németh László „Galilei” című drámáját adták elő cserkészeink a Buenos Aires-i Zrínyi Ifjúsági Körben

A Pipacs ős a délamerikai kiscserkész-öv. képző táborban

CSERKÉSZBOLT

Magyar Cserkészszövetség Szabályai	\$ .50
Vezetőképzés Szabályai	.50
Cserkészkönyv I.	5.00
Cserkészkönyv II.	5.00
Cserkészkönyv III.	5.00
Cserkészkönyv I-III. kötve	15.00
Kiscserkészek könyve I.	5.00
Kiscserkész vezetői kézikönyve	4.00
Őrsvezetők tanácsadója	4.00
Játékos és táborúzi könyv	4.00
Fogadalomtétel „Emléklap”	.50
Teleki Pál emlékfűzet	2.00
Bodnár Gábor: A Magyarországi cserkész- története	8.00

MAGYAR TANKÖNYVEK:

Kis Magyarok Második könyve	6.00
Kis Magyarok Harmadik könyve	6.00
Tóth Veremund: Vázlatos magyar történelem	5.00
Benedek Lászlóné: Vázlatos magyar földrajz	5.00
Bodnár Gábor: Néprajzi vázlatok	8.00

MEGRENDELHETŐK:

CSERKÉSZBOLT—KANADA

137 Edmonton Drive
Willowdale, Ontario
M2J 3X2

CSERKÉSZBOLT—U.S.A.

19 Edgemont Crescent
Wayne, New Jersey 07470

A rendelés összegét a rendeléssel együtt kérjük be-
küldeni. A csomagolás és postaköltség fejében a ren-
delés összegének 10%-át kérjük az árhoz hozzáadni.

HUNGARIAN BOY SCOUT ASSOCIATION

P.O. Box 68
Garfield, New Jersey 07026

Return Postage Guaranteed

Magyar Cserkész

HUNGARIAN SCOUT

A Hungarian youth magazine, published by the
Hungarian Boy Scout Association, Inc., a non-profit
organization.

Subscription: \$4.00 yearly.

Address: Magyar Cserkész, P.O. Box 68, Garfield, New
Jersey 07026

KIADÓHIVATAL

P.O. Box 68, Garfield, N.J. 07026, U.S.A.

KÜLFÖLDI KÉPVISELŐK

Ausztrália:

Goór György, 26 Loftus St., Pennant Hills, NSW. 2130

Európa:

Padányi Erzsébet, Brusselgasse 36/2/19 1160 Wien 16 Austria

Kanada:

Jámbor Lajos, 3A Leland Ave. Toronto Ont. M8Z 2X4

Argentína:

Lindquistne Demko Andrea, Rawson 40-P.B. E. Bs As

Brazília:

Piller Gedeonné, Rua das Carpas 58, San Paulo 04648

Venezuela:

Nyisztor Sándorné, Aptdo. 68394, Altamira Caracas 106

Non-profit Org
U.S. Postage
PAID
Garfield, N.J.
Permit No. 204

PRINTED MATTER

Address Correction Requested